

מכתב לאויב

לכבוד

יאסיר עראפאת,

מיפקדת אליפתח.

אין שמין של אפשרות ששני עמים אלה יחיו מחד בשלום במדינה אחת, אחרי שנלחמו איש ברעהו במשך 90 שנה.

אין הדבר מצליח אפילו בארצות פחות מסובכות, — כמו קנדה, בלגיה, מאלאיה וקפריסין.

שני עמינו יוכלו לחיות זה בצד זה רק בשתי מדינות לאומיות ריבוניות, שכל אחת מהן מעניקה לעמה חירות וביטחון וזהות לאומית. ואם רוצים אנחנו לשמור על שלימות הארץ, נוכל להגיש שים זאת רק על-ידי הסדר והתקשרות ושיתוף-פעולה בין שתי מדינות אלה.

האלטרנטיבה היחידה לכך היא חיפול העם האחר על-ידי השני.

★ ★ ★

נועה לוחמת שאין לה מטרת-מלחמה ברורה, מצד אחת וניתנת-להגשמה, אינה יכולה לקרות לנצחון.

אין היא יכולה לרכוש בעלי-ברית פוליטיים. אין היא יכולה כלל לנהל מדיניות.

היא יכולה רק להמיט אסון על העם אשר בשמו היא לוחמת.

נדמה לי שאתה קרוב לכך.

ברגע זה נרקמת ומתגבשת תוכנית ביני-לאומית, שאחת ממטרותיה העיקריות היא לחסל אותך ואת אירגונך — היסוד גופני, פשוטו כמשמעו.

אתה יודע זאת. הרי אמרת זאת בעצמך לעיתונאי אירופי לפני כמה שבועות.

יוזמת ארבע-המעצמות נועדה, בשיתוף-פעולה עם ממשלות העולם הערבי, לשים קץ לאירגוני-המלחמה הפלסטיניים. ואין זה פלא.

אתה מאיים על עצם קיומן של ממשלות מצריים, ירדן ולבנון. בעקיפין אתה מאיים גם על ממשלות סוריה, עיראק ופערדיה.

אתה מאיים על קיום שני חלקי הממסד הערבי — החלק הקשור בבית-המועצות והחלק הקשור בארצות-הברית. לכן נוצר שיתוף-הפעולה האמריקאי-סובייטי, העומד מאחורי יוזמת ארבע המעצמות. לכן סועלות ממשלות-ערב בכל כוחן לזרז ולהחיש את "ההסדר הכפוי".

כולן כאחת רוצות ליצור במהירות מצב שבו ניתן יהיה לחסל אותך.

הן רוצות להשיג הסדר שיכפה על ישראל נסיגה מן השטחים הכבושים ופיתרון בעיית-הפלסטיים, כדי שתיווצר בעולם הערבי האוהררה הנוחה לחיסול אירגונך.

מצב שבו תהיינה הן המנצחות, המשתררות, מביאות-השלום — ואתה תהיה מספר-השלום, מחרחרר-המלחמה, מאי-ירי-המצוקה.

אם יקום הדבר תוך חודשיים-שלושה — ויש סיכוי רב מאוד שזה יקום — תיערך באחד מימי קיץ 1969 התקפה מתואמת של כל הצבאות ושירותי-הביטחון הערביים לחיסול מהנתי. במרחק-הרמים שיערך אז, אין לך סיכוי לנצח.

★ ★ ★

כיוון שאני אויב שלך, ואתה מאיים על חיי, הייתי צריך לשמות לקראת אפשרות זו.

אולם אין היא משמחת אותי. לא מפני שאני רואה לך, אלא מפני שאני רואה לעתיד מדינתי.

איני מאמין כי יוזמת המעצמות לבדה יכולה להביא לשלום של ממש. איני מאמין כי שלום של ממש ייתכן ללא הידרות ישראל והסכם ישיר בין האומה הישראלית והי-אומה הפלסטינית.

איני מאמין בהסדר שיקום על חורבנה של האומה הפלסטינית, על חלוקתה מחדש, על שלילת יישותה הלאומית, על מסירתה לאדונים זרים. האומה הפלסטינית תמשיך לדפוק על שערי ההיסטוריה. רותה תחזור ותטריד את מנוחת העמים, כפי שעשתה בעשרים השנים האחרונות.

המלחמה התחילה בין שני עמינו — שני עמי ארץ זו. השלום חייב לקום בין שני עמינו.

★ ★ ★

ברגע זה יש רק שני גורמים המתנגדים ליוזמת המעצמות: ממשלת-ישראל ואירגוני-המלחמה הפלסטיניים. (המשך בעמוד 14)

לא, אין מוצא פשוט כזה. מדינת-ישראל לא תתמוטט — לא מבחין, ולא מבפנים.

★ ★ ★

לאחרונה אתה מנסה להציג בפני העולם חזון הער-שה רשם מתקדם וחיוני.

אתה אינך מכריז על נכונותך לזרוק אותנו לים, כפי שעשה אותו כפיל, אחר שוקיירי.

אתה שופע כחנות טובות. אתה רוצה להקים מדינה חד-שה, בכל רחבי הארץ, מן הים עד הירדן. אתה מבטיח

יאסיר עראפאת — האויב

שבפלסטין השלימה יהיו הכל שחים והכל מאושרים — ערבים ויהודים, בני כל העמים ובני כל הדתות.

תסלח לי אם איני מאמין — לא לך ולא להם.

אתה ערבי לאומי, ואתה רוצה במדינה שבה ישלטו הער-בים. "פלסטין השלימה" שלך תהיה מדינה ערבית. בני עמי יהיו בה, במיקרה הטוב, מיעוט נסבל, חסר זכויות לאומיות.

חסידי הסיפוח אצלנו הם יהודים לאומיים, והם רוצים במדינה שבה ישלטו היהודים. "ארץ-ישראל השלימה" שלהם תהיה מדינה יהודית. הערבים יהיו בה, במיקרה הטוב ביותר, אוכלוסייה נסבלת, חסרת זכויות לאומיות.

אני אדם לאומי. אני רואה בלאומיות כוח חיוני. אני רואה בה את כוח-הדחף העיקרי בדרךנו.

לכן אני פוסל את "פלסטין השלימה" ואת "ארץ-ישראל השלימה" במידה שווה. שום מיבנה, המבוסס על דיכוי עם אחר, לא יצליח.

★ ★ ★

אם דברייכם נועדו רק לתעמולה, כדי לאחז עיני תמימים בעולם הערבי — ניחא.

אך אם אתה רוצה שיתייחסו לדברים ברצינות, אין בפי אלא תשובה זו:

בארץ זו, שאחם קוראים לה פלסטין ושאלו קוראים לה ארץ-ישראל, חיים שני עמים. לכל אחד מהם יש זכויות לאומיות. לכל אחד מהם הזכות ליישות לאומית משלו.

אני כותב אליך כאויב אל אויב. אתה ואנשיך משתדלים להרוג את אחי וידידי, חיילי צה"ל בקן הפסקת-האש ובני היישובים הסמוכים לגבול.

אילו יכולת, היית זורע מות ותורבן בכל רחבי ישראל. צה"ל, שאני נמנה עליו ככל ישראל, משתדל להרוג או ללכוד את אנשיך.

אילו יכולנו, בחדאי היינו עוקרים מורשיו את אירגונך כולו.

בינינו נוטשה מלמחה. מלחמה הנראית, עתה, כמלחמת-חורמה.

ואני מציע לך — כאויב לאויב — לברוק מה הגיונה של מלחמה זו.

★ ★ ★

חיילי ישראל, היית שייך לצבא שלעולם אינו מזלזל באויב. הוא משתדל, ולרוב גם מצליח, להעי-ריך את האויב נכונה.

מכאן שאני שותף לזילזול השורר בכמה חוגים בציבור הישראלי — הרחוקים מאוד מצה"ל — באנשיך.

אני מוכן להאמין כי אנשיך ישתכללו בהדרגה מבחינה צבאית. אני מוכן להאמין כי הם חדורים באמונה בציודת מלחמתם. אני מוכן להאמין שהם נכונים להקריב את נפשם על מיובח אמונתם.

אך האם הם יכולים לנצח?

הם יכולים להטריד אותנו — בחדאי.

הם יכולים להפיל בנו קרבנות יקרים — בחדאי. ואצלנו כל קורבן הוא יקר.

הם יכולים להכריח אותנו לבזבז מאות מיליוני לירות על ביטחון שוטף — בוודאי.

אך האם כל זה יקרב אותם אפילו בצעד אחד אל נצחון צבאי?

אני יודע, ואתה יודע, שהתשובה היא — לא. בנסיבות שלנו, לא ניתן להשיג הכרעה צבאית באמצע-עים של טורר, חבלה ולוחמה זעירה, ותהיה יעילה ומשוכ-ללת ככל שתהיה.

★ ★ ★

אני אומר שאתה יודע זאת — כי אני עוקב אחרי פירוסיכם. שמתי לב לכך שאחם מנסים לעקוף את העובדה הפשוטה הזאת.

לכן המצאתם, לאחרונה, גוסס חדש. אתם אומרים שלא תכניעו את ישראל באמצעים צבאיים. תקוותכם היא שבי-ישראל עצמה יקום פילוג, וכי חלק גדול מן האומה היש-ראלית יתמוך בכם.

עם כל הכבוד, וזהו שטות. ואני מקווה שאי-תה יודע זאת.

חזן מקומץ זעיר של קבוצות-שוליים, בנות-חלוף וחס-רות-תוחלת, אין בישראל אף גוף אחד, אף אדם אחד, המר-כן לתת יד לחיסולה של מדינת-ישראל.

אנו מדינה דמוקרטית. בציבור שלנו משתקפים כל ציבועי הקשת. יש לנו, בצד אחד, שואפי התפשטות וסיסות, שונאי-ערבים ולאומנים למיניהם. יש לנו, בצד השני, אנ-שים המבקשים לחולל שינוי מהותי בעצם תפיסת-ההיסוד של מדינת-ישראל.

אני עצמי סבור שאבד הכלח על ההשקפה הצינונית של אבותינו. אני מאמין כי הדור החדש במדינתנו ייצר בבוא העת מישר חדש — חילוני, בלתי-דתי, בלתי-לאומני, מבוסס על שתיין ושותפות.

אולם אני מוכן למסור את נפשי על קיומה של מדינת-ישראל — בדיוק כשם שאנשיך מוכנים למסור את נפשם על קיום עמם.

מבחינה זו אין הבדל בישראל בין ציונים ולא-ציונים, דתיים ואנטי-דתיים, בני מערב ובני מירוח. ואם אתה באמת סבור, כפי שכותבים תועמלניך, שתצמח לך הישועה מבני עדות-המזרח, אשר יקומו נגד המדינה "האשכנזית" ויצטרפו אל-יפתח — הרי אתה מעיד על עצמך שהמצאות הישראלית רחוקה ממך מאוד-מאוד.

"בני עדות-המזרח" עולים בלהט הלאומי שלהם על אחי-הם בני-המערב, וחוששני שיחס רבים מהם לארצות מוצאם שלילי יותר מיחס יוצאי-אירופה.